

TA MESEC V SKUPŠČINI

Seje zborov občinske skupščine bodo v sredo 30. marca, ob 15.30

Delegati bodo obravnavali:

- Poročilo začasnega kolektivnega poslovnega organa družbenega varstva v DO Hoja - TOZD Stavbno mizarstvo o uresničevanju začasnega ukrepa varstva
- Predlog sklepa o prenehanju začasnih ukrepov družbenega varstva v SOZD LTH DO IGO
- Problematika kovinsko predelovalnih OZD v občini
- Osnutek družbenega dogovora o financiranju funkcionalne dejavnosti KS na območju ljubljanskih občin
- Predlog odloka o načinu oplajevanja živali na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik
- Predlog odloka o določitvi pavšalnega zneska za vzdrževanje skupnih objektov in naprav na melioracijskih območjih v letu 1988
- Predlog odloka o spremembah odloka o namembnosti poslovnih prostorov in poslovnih stavb
- Osnutek odloka o splošni prepovedi delitve obstoječih parcel, prepovedi graditve in prepovedi spremembe kulture zemljišč v občini Ljubljana Vič-Rudnik na območju urejanja VS 2/12 Sibirija

IZ PIJAVE GORICE

Legalizacija črnih gradenj, vodovod - naša prihodnost

Morda je ravno KS Pijava Gorica ena izmed tistih krajevnih skupnosti v naši občini, ki ima na svojem teritoriju največ črnih gradenj. Novograditelji Smrjen so prvi razumeli, da je potrebno graditi po nekakšnem urejenem sistemu, zato so že v letu 1987 izdelali zazidalni načrt, ki je bil tudi sprejet.

Da bi KS Pijava Gorica rešila problematiko črnih gradenj Gradišča ter Vrha nad Želimičami, je dne 6. 2. 1988 organizirala sestanek novograditeljev, na katerem so bili prisotni enotnega mnenja, da se izvede akcija izdelave zazidalnih načrtov. Tako bodo last-

niki stanovanjskih hiš, počitniških objektov ter parcel, predvidenih za gradnjo, končno pridobili gradbeno dokumentacijo, si uredili mreže poti, javno razsvetljava in kar je najpomembnejše, izdelan bo tudi načrt sekundarnega vodovodnega sistema.

Ko že omenjamo vodovodni sistem, moramo poudariti, da je k izvajanju krajevnega samoprispevka pristopilo 470 novograditeljev. Samoprispevek se zbira na posebnem žiro računu, ki ga nakazujemo po položnicah. Žal moramo opozoriti nekaj zamudnikov, ki svojih obveznosti za leto 1987 niso poravnali, da to storijo čimprej, sicer jih bo morala izterjati Občinska uprava za družbene prihodke, seveda pa boste morali plačati tudi zamudne obresti.

Za leto 1988 boste vsi prejeli položnice, na katerih boste poravnali krajevni samoprispevek v štirih kvartalih. Ponovno prosimo, da se ravnate po navedenih rokih.

V letu 1988 je v planu izgradnja vodarne Brezova noga ter primarni vod do naselja Pijava Gorica. Istočasno pa naj bi se projektirala dokumentacija do Smrjen.

Z nekaj dobre volje ter vestnim izpolnjevanjem svojih obveznosti do krajevnega samoprispevka upamo, da bomo leta 1992 le imeli v naši krajevni skupnosti zadostne količine vode.

BRIGITA MARINŠEK

Odvoz kosovnega materiala

- 16. marca v KS Krim, Rudnik, Lavrica, Škofljica, Peruzzi in Galjevica
- 17. marca v KS Ig, Barje in Tomišelj
- 18. marca v KS Rožna dolina in Vič
- 21. marca v KS Brdo, Vrhovci, Kozarje
- 22. marca v KS Milan Česnik, Kolezija
- 23. marca v KS Murgle, Zeleni log, Stane Sever in Rakova jelša
- 24. marca v KS Trnovo, Malči Belič
- 25. marca v KS Polhov Gradec, Dobrova, Horjul, Brezovica in Notranje Gorice

Že letos nov potrošniški center v Trnovem

Danes ima krajevna skupnost Trnovo tri trgovine osnovne preskrbe in sicer eno samopostrežno in eno klasično trgovino z živili in mešanim blagom ter eno mesnico. Po številu prebivalcev je prav trnovska krajevna skupnost največja v občini saj šteje 5.688 prebivalcev, povprečna prodajna površina pa je 0,041 kvadratnega metra na prebivalca. Že sami podatki zgovorno potrjujejo nujnost izgradnje potrošniškega centra, ki ga gradi Mercator Rožnik TOZD DOLOMITI. Skupna površina bo znašala 2.700 kva-

dratnih metrov. V pritličju bo samopostrežna trgovina z enostavno ponudbo živil, specializirano delikateso, mesnico, ribarnico in bifejem, v prvem nadstropju tega centra pa bodo kupcem na voljo izdelki od bele tehnike, raznih orodij, elektromateriala, kovinske in plastične galanterije, akustike...

Gradbena, instalacijska in dela zunanje ureditve bodo predvidoma končana koncem meseca junija, otvoritev centra pa je predvidena v mesecu decembru tega leta.

LETO DNI DELA KONJEREJSKEGA DRUŠTVA TOMIŠELJ

»Kdor ima rad živali, slabo ne misli«

Da konji niso le koristna vprezna živanja ali nadomestno meso za salame, vedo naši kmetje že vsaj tako dolgo, kot se ukvarjajo z njimi. Konj lahko vrže še veliko lepše denarce kot jahalna žival, pod pogojem kajpada, da premore vsaj ščepec lastnosti, ki jih ta šport terja.

Podobno se danes razmišljajo tudi mnogi kmetje v Tomišlju. Lani so ponovno strnili svoje sile in ustanovili konjerejsko društvo, ki naj bi dalo konjem spet večji pomen. Pravzaprav jih je k temu, kot pravijo, navedel tudi nenačrti odkup konj na njihovem območju, saj je praktično vse šlo v izvoz.

»Željo po organizirani konjereji je na izanskem območju čutili že vsaj kakih deset let,« je povedal v pogovoru za Našo komuno vsestransko aktivni Slavko Pavlič, predsednik KK SZDL Tomišelj. »Zato je zdaj zanimanje za delo v društvu razumljivo toliko večje. Trenutno imamo včlanjenih že 70 kmetov in to s področij Iške vasi, Iga, Črne vasi, Kamnika, Preserja, Dobravice, Podpeči, Tomišlja, Vrbljenja, Strahomerja, Vrhnik in Brezovice, pa tudi iz nekaterih bolj oddaljenih krajev kot so: Lavrica, Škofljica in Stožice. Skratka, iz vse ljubljanske kotline.«

Možnosti v turizmu

Seveda pa tudi konjerejskemu društvu Tomišelj ni bilo kar tako lahko zaorati ledino. »Sprva so nas še posebej pri kmetijski zadruzi gledali kar nekam grdo, češ da jim hodimo v zelje, zdaj pa so uvideli, da je projekt vendar koristen,« pravi Slavko Pavlič.

Zdaj, ko so se nekako postavili na noge, društvo čaka naslednji korak: treba bo nekako do gmotnih sredstev. Dobro namreč vedo, da brez teh ne gre, da pa jim tudi nič ne bo padlo samo z neba. Sredstva pa prinaša le delo.

»Že lani ob prvomajski paradi smo zapregli več zapravljivčkov in se odpeljali do Iškega vintgarja, zdaj pa razmišljamo, da bi tjakaj (z Iga) popeljali večkrat kako organizirano skupino turistov in potem v vintgarju pripravili piknik,« preudarno razglablja o načrtih društva predsednik KK SZDL. »To bi prineslo nekaj denarcev, je pa seveda vprašanje, koliko nam bo kdo pri tem pomagal.«

Morali pa bomo seveda pripraviti tudi razne druge prireditve. Lani septembra denimo smo imeli sejem, na katerem smo izbrali dve kobili in enega žrebca za razstavo na Ptuj. Tudi nas konjerejcev si je šlo cel avtobus

ogledati to prireditve in tu smo pravzaprav videli, kje smo. Naš mladi žrebec Mito-Vulkan pa je tu odnesel celo prvo mesto. Razstavam tudi sicer posvečamo kar največ pozornosti. Če že nič drugega, se tu konji vsaj enkrat na leto pregledajo.«

Konji pa naj bi tudi drugače privabljali turiste na izanski konec. Kmet Vodopivec, ki premore kar devet teh plemenitih živali, jih že zdaj oddaja priložnostnim turistom in (aboniranim) ljubiteljem jahanja, še večja atrakcija pa bi nemara bile te živali na prostem; če bi kolesarji in drugi vozniki, ki v lepem vremenu vozijo tod mimo, videli lepše konje, kako se idilično pasejo na travi, bi se avtomatično ustavljali.

Dela na novem večnamenskem prostoru

Pri razstavah in drugih prireditvah konjereji seveda nujno potrebujejo primeren prostor. Tomišeljsko društvo je zdaj vrglo vse sile v izgradnjo novega večnamenskega prostora med Vrbljenjem in Strahomerjem, kjer naj bi poleg drugih prireditve, organizirali tudi letne prodajne sejme. Za zdaj so uspeli že splanirati zemljišče (tu je bilo poprej vaško smetišče) in na grobo zakoličiti hipodromsko stezo, spomladi pa bo treba, kot pravijo, vse to prekriti še z nekaj centimetrov debelo plastjo finega peska. Konjerejsko društvo je pri tem zravnalo nič manj kot 1000 kub. metrov zemlje, kar je delo, ki ga cenijo na vsaj 2-3 stari milijardi. Načrte za objekt pa jim je naredil priznani strokovnjak ing. Pintar.

»S tem hipodromom bi želeli predvsem zainteresirati mlade, da bi se zanimali tudi še za kaj drugega, kot se sicer,« smotno nadalje razmišlja Slavko Pavlič. »Zdaj se nimajo prav kje sestajati. In če so se že zanimali za dirke z motorji, zakaj se ne bi še za konje. Morda pa bo prav to tudi pripomoglo, da bi še kdo od mladih ostal na kmetiji.«

Predvidoma naj bi bil večnamenski prostor gotov še v letošnjem letu. Zdaj morajo urediti še rampe za vtovarjanje in iztovarjanje živali, tam maja meseca pa bodo morda že lahko pripravili prvo konjeniško prireditev. Prav ta pa naj bi, kot računajo pri KD, omehčala še tiste kmete, ki do zdaj niso videli pravega smotra v organizirani konjereji.

BRANKO VRHOVEC

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

do kmečkih potrebščin

Priznam, da me je bilo kar malce strah, ko so mi v uredništvu naročili, naj obiščem Mohorje. Niti približno se mi ni sanjalo, kje bi bil ta kraj, slutil sem le, da mora biti to nekje v razgibanem velikaškem hribovju, kjer so nekoč vrli furmani s svojimi koblicami tvorili zlahtno vino in žito in se še zdaj pode tolsti jeleni.

Toda ko pa sem zadnjega lepega (brezsněžnega) februarkega dne zagrizel s kolesom prek Želimičja in Golega v strmo hribovje nad Robom, sem vse bolj spoznaval, da kraj le ne more biti tako strašansko odljuden. Že v Robu, pred vaško trgovino, kjer so okoliški fantje srkali pivo, je dišalo po bližnji rutarski bukovini in smrekah, ko pa me je prijazen gozdarski delovodja Jože Kraševc z Vrha potegnil s fičkom do samega malega Mohorja, sem presenečen odkril, da je kraj pravzaprav kar prijazen. Mala vasica je kot nekakšno prijetno gnezdo ždela na vrhu visoke planote, vsa obdana z neskončnimi hribovskimi brezpotji in zaselki, ki dajejo temu nenavadnemu hribovju še poseben pečat.

»Na tej Rutarski planoti, kot ji pravimo, je kar devet zaselkov,« je odgrnil skrivnost kraja domači učitelj Igor Grčar, ko smo skupaj z Jožetom Kraševcem sedeli v mali, a lepo urejeni vaški šoli. »Med temi je Mohorje središče, saj je tu stikališče vseh skupnih akcij, pa naj gre za vodovod, telefon ali kulturo. Tu, v teh prostorih, pa je tudi naša podružnična štirirazrednica OŠ Primož Trubar iz Velikih Lašč, kjer trenutno obiskuje pouk šest domačih učencev. Višja skupina učencev pa hodi v šolo v Novo vas.«

Šola za šest učencev

Kako izgleda šolski kolektiv z vsega šestimi učenci, vedo le njegovi člani sami. Vendar pa se mali šolarji niti malo ne sramujejo te vaške posebnosti: »Prav lušno je, ker nas je tako malo,« je veselo žvrgolela mala Janja Štefin iz 1. r., ko so jo skupaj s še štirimi sošolci posebej za naše srečanje zvalili pred šolo. »To je veliko bolje, kot pa da bi hodili v šolo kam drugam.« Janko Klančar iz 4. r. pa je nič manj veselo dodal: »Prav zato, ker nas je tako malo, smo dobri prijatelji. Ko sem hodil še v 2. r. nas je bilo tu še več - kar sedem.«

Mali vrli šolarčki gulijo šolske klopi vsak dan od osmih do pol enih, prihajajo pa mimo samega Mohorja tudi še iz dveh drugih zaselkov: Dednika in Vrha. V šoli dobijo tudi malico, ki jim jo

MOHORJE

S suho robo

do kmečkih potrebščin

pripravlja oskrbnik, ki živi v učiteljskem stanovanju tik nad razredom.

Šolsko poslopje, ki je bilo sicer med vojno požgano, potem pa obnovljeno, pa pride prav tudi za razne druge namene: tu je bilo že več tečajev, predavanj, v zadnjem času pa so organizirali tudi rekreacijsko vadbo za odrasle, ki se kako prav pride domačim izdelovalcem suhe robe, ki jih mučijo poklicne deformacije.

Vselej za skupno akcijo

Suha roba je že od nekdaj največja strast Rutarske planote. Tudi na Mohorju se v vsaki od štirih hiš kolikor jih premore (peta, zadnja je šola) ukvarjajo s to obrtjo, denar, ki ga pri tem iztržijo, pa koristno vlagajo v kmetijstvo (še zlasti vinogreje). Svoje izdelke, pretežno lesene žlice, oddajajo predvsem Kmetijski zadruzi Velike Lašče, pa tudi Domu Import-Exportu, ki imata oba v Robu svoji odkupni poslovalnici.

V kraju so nasploh javni dela. Tudi skupnega. Tako se je na Mohorju vseh pet hiš že pred letom in pol dokopalo do telefona, vsi imajo vodovod, pa tudi cestne povezave z večjimi okoliškimi kraji (predvsem Robom in Novo vasjo) so boljše, kot v marsikaterem podobnem odročnem kraju. V gradnjo vodovoda so Rutarji vložili nad 300 udarniških ur, saj je trasa dolga prek 10 km, bilo pa je tudi veliko miniranja zaradi težavnostnega terena. Pri tem jim je šlo precej na roke tudi

Stara vaška šola prav pride tudi za druge namene